

Vanaf het begin zat er een toervonkje in Tomiko.

Het flitste en fonkelde als het plotselinge licht
van een vallende ster.

Als Tomiko zich alleen voelde,
als het om haar heen donker werd, of koud,

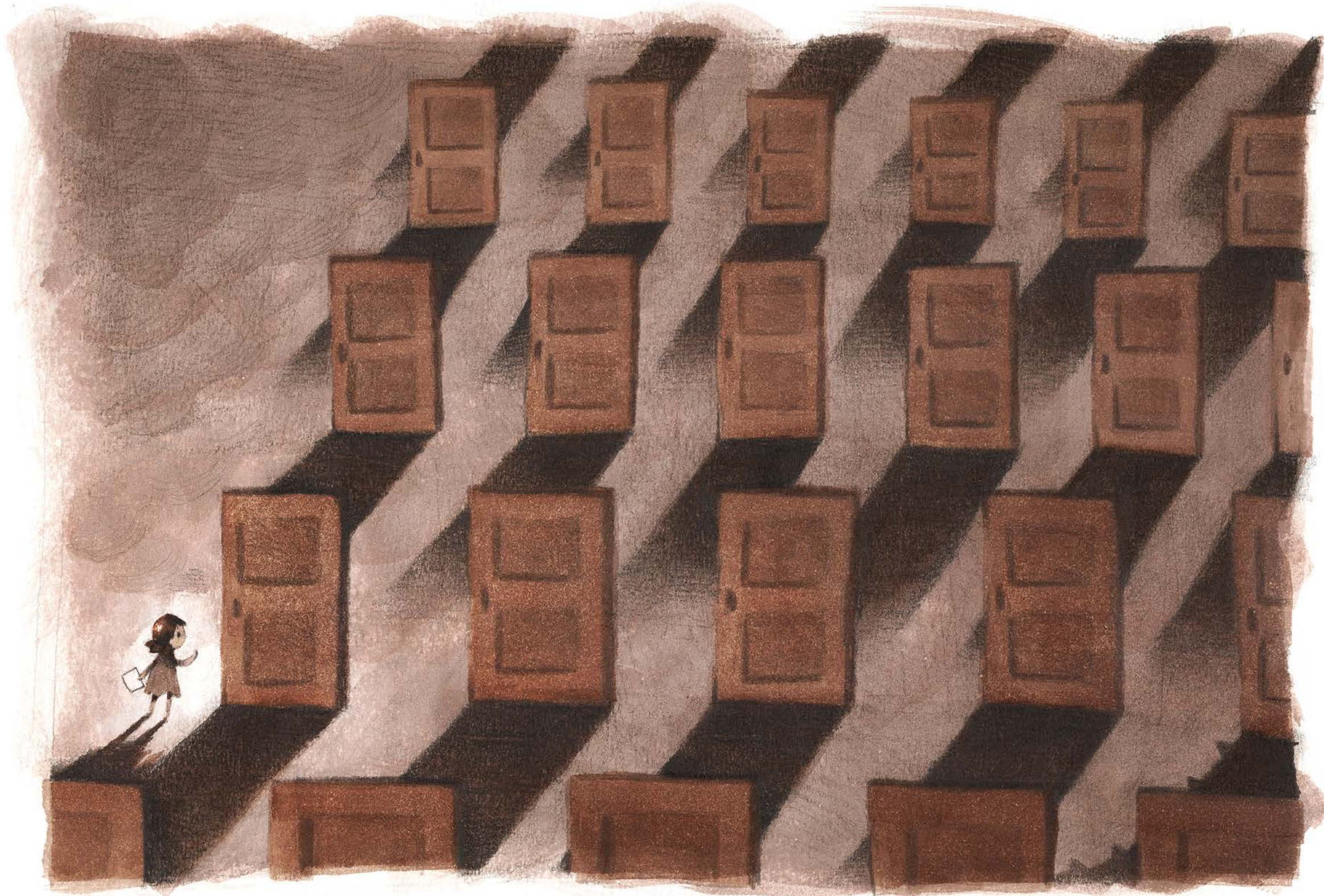
dan gloeide het toervonkje op
en wees haar de weg naar wat ze nodig had.

Als klein meisje was ze
vaak bang en eenzaam.
Ze bleef maar dromen
van andere levens en
bleef maar denken aan
andere mensen.

Hoe zou de wereld
daarbuiten zijn?

Tomiko ging op zoek,
maar nergens kon ze
het licht of de warmte
ontdekken die ze zo
graag wilde vinden.